

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 20. april 2022 — Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions (FGTI) mod Victoria Seguros S.A.

(Sag C-264/22)

(2022/C 284/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Appellant: Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions (FGTI)

Indstævnt: Victoria Seguros S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Er den lovgivning, der finder anvendelse på forældelsen af retten til erstatning, lovgivningen på ulykkesstedet (portugisisk ret) i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og artikel 15, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007⁽¹⁾ af 11. juli 2007, Rom II-forordningen, eller, eftersom fordringshaveren er indtrådt i skadelidtes stilling, finder den indtrådte »tredjemands lovgivning« (fransk ret) anvendelse i overensstemmelse med den nævnte forordnings artikel 19?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007, af 11.7.2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT 2007, L 199, s. 40).

Appel iværksat den 3. maj 2022 af United Parcel Service, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 23. februar 2022 i sag T-834/17, United Parcel Service mod Kommissionen

(Sag C-297/22 P)

(2022/C 284/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: United Parcel Service, Inc. (ved solicitor A. Ryan, advocaten W. Knibbeler, F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie og T. C. van Helfteren og advokat F. Hoseinian)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten ophæves, således som der er nedlagt påstand om i nærværende appel.
- Der træffes endelig afgørelse, og appellanten tilkendes erstatning for det ifaldne tab med gældende renter, således som der er nedlagt påstand om i første instans som en del af nærværende appel i henhold til artikel 340 TEUF, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i nærværende sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første appelanbringende har appellanten anført, at Retten begik retlige fejl, da den konkluderede, at den alvorlige proceduremæssige fejl, som Kommissionen havde begået med hensyn til den økonometriske model (og de materielle uregelmæssigheder, som den godtager), var utilstrækkelig med henblik på at godtgøre en årsagssammenhæng, og da den undlod at kvalificere de materielle uregelmæssigheder i forhold til den økonometriske model som tilstrækkeligt alvorlige til at fastslå et ansvar.

Med det andet appelanbringende har appellanten anført, at Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at opsigelsesgodtgørelsen er en uerholdelig fordring, fordi den er pådraget »frit«.

Med det tredje anbringende har appellanten anført, at Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at de mistede synergier udgør uerholdelige fordringer.

Med det fjerde anbringende har appellanten anført, at Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at Kommissionen råder over et skøn med hensyn til at acceptere effektivitetsgevinster, og at Kommissionen derfor ikke begik en tilstrækkeligt alvorlig fejl hvad angår vurderingen af effektivitetsgevinster.

Med det femte anbringende har appellanten nedlagt påstand om, at Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at UPS ikke havde indgivet de nødvendige anmodninger til høringskonsulenten angående Fedex-dokumenter.

Med det sjette anbringende har appellanten anført, at Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at det tab, som var lidt som følge af tab af muligheder, udgør en ny skade, som skal afvises.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 16. maj 2022 — Friends of the Irish Environment CLG mod Minister for Agriculture, Food and the Marine, Irland og Attorney General

(Sag C-330/22)

(2022/C 284/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Friends of the Irish Environment CLG

Sagsøgte: The Minister for Agriculture, Food and the Marine, Irland og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det under omstændigheder, hvor forordningen fra 2020⁽¹⁾ er blevet fortrængt, og/eller de nationale gennemførelsesforanstaltninger er udløbet, nødvendigt at forelægge nærværende anmodning om præjudiciel afgørelse?
- 2) Er bilag IA til Rådets forordning 2020/123/EU ugyldigt for så vidt angår formålet med forordning (EU) 1380/2013⁽²⁾ (herefter »forordningen om den fælles fiskeripolitik«) og navnlig artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, herunder den målsætning, der omhandles i andet afsnit i artikel 2, stk. 2, og de principper om god forvaltningspraksis, der er fastsat i artikel 3, litra c), og litra d), i forordningen om den fælles fiskeripolitik (herunder i det omfang forordningen finder anvendelse på fiskebestande, i forhold til hvilke der kræves en forsigtighedstilgang), sammenholdt med artikel 9, 10, 15 og 16 i forordningen om den fælles fiskeripolitik og betragtningerne hertil samt artikel 1, 2, 3, 4, 5, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/472⁽³⁾ om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande (herefter »forordningen om de vestlige vande«), for så vidt som de samlede tilladte fangstmængder (»TAC'er«), der er fastsat i forordningen fra 2020, ikke følger den rådgivning om nulfangst med henblik på det maksimale bæredygtige udbytte (»MSY«), som Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) har udstedt for visse fiskearter?

⁽¹⁾ Rådets forordning 2020/123/EU af 27.1.2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT 2020, L 25, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1380/2013/EU af 11.12.2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT 2013, L 354, s. 22).

⁽³⁾ EUT 2019, L 83, s. 1.